

תת"ע 3698/02/14 - מדינת ישראל נגד שיח' אחמד ווסאם

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תתע"א 3698-02-14 מדינת ישראל נ' שיח' אחמד
ווסאם

בפני
בעניין: השופט אבישי קאופמן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

שיח' אחמד ווסאם

הנאשמים

גזר דין

בתיק זה הורשע על פי הודאתו בעבירה של נהיגה בקטנוע בלא רישיון נהיגה, ועבירה נלווית של נהיגה ברכב בלא ביטוח.

המאשימה ביקשה להטיל על הנאשם עונש של מאסר בפועל, פסילת רישיון נהיגה, קנס ועונשים נלווים וציינה כי מדובר בעבירה שבוצעה בכביש ראשי, תוך שהנאשם מסיע איתו נוסע נוסף, עובדות המהוות נסיבות לחומרה.

הסניגור טען כי הנאשם ביצע את העבירה בהיותו צעיר על סף הקטינות, פרט את רקעו המשפחתי של הנאשם וביקש להסתפק בעונש מותנה כמקובל במקרים דומים.

לאור עתירת המאשימה למאסר וגילו הצעיר, הופנה הנאשם לשירות המבחן לקבלת תסקיר. מהתסקיר עלה כי הנאשם רכש קטנוע למטרה עסקית כשהוא מקווה למכור אותו ברווח, ועשה בו שימוש תדיר לנסיעות קצרות, על אף שאינו מחזיק ברישיון. שירות המבחן מצא כי חרטתו של הנאשם נובעת בעיקר מחשש מעונש, ובכדי להרתיעו מלחזור על מעשיו המליץ על ענישה מוחשית בדמות עונש בעבודות שירות.

כפי שציינתי פעם אחר פעם, אינני יכול לקבל כי מי שאינו מורשה בנהיגה ולא הוכשר לכך נוטל לעצמו את החירות לנהוג ברכב, פעולה שכרוכה בסיכון ומצריכה מיומנות. חומרת העבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה, הסכנה הרבה הטמונה בנהיגה ברכב על ידי אנשים שהינם בלתי מורשים, זאת בנוסף להיות עבירה זו לצערי נפוצה, מחייבים להעדיף את האינטרס הציבורי של הרתעת הרבים על פני האינטרס האישי של הנאשם, וזאת כפי שנקבע בשורה ארוכה של פסק דין, לדוגמא עפ"ת 37490-07-12 **נסר נסראללה נ' מדינת ישראל**, עפת (מרכז) 31341-06-13 **חאג יחיא מוחמד**

נ' מדינת ישראל, ועפת (מרכז) 17539-07-12 **סולמן אבו דחל נ' מדינת ישראל** שם נקבע כי "די בנהיגה ראשונה על רכב של בלתי מורשה כדי להצדיק עונש כואב ומכביד. עונש מסוג זה יהווה הרתעה שלא תבוצע נהיגה נוספת על ידי אותו נהג בלתי מורשה וכן לבלתי מורשים אחרים בכח".

ככל שמדובר בעבירה ראשונה מסוג של אדם ינוע העונש הראוי במתחם שבין מאסר שכולו מותנה למאסר שחלקו יהיה בפועל, לתקופה קצרה, אותה ניתן לרצות בעבודות שירות.

צודק הסנגור וכאשר מדובר בנהיגת קטנוע, בדומה למקרה דנן, הענישה תהיה בדרך כלל בדמות מאסר מותנה ופסילת רישיון בלבד. עם זאת, הדבר משתנה על פי הנסיבות, וכאשר קיימות נסיבות לחומרה הענישה עלולה להיות חמורה יותר בתוך המתחם הראוי.

במקרה דנן קיימות מספר נסיבות לחומרה: הנהיגה בכביש ראשי בינעירוני, הסעת נוסע נוסף והאמור בתסקיר המבחן. כאשר מחד גיסא אני שוקל את אלה, ומאידך גיסא את עברו הנקי של הנאשם וגילו הצעיר ראיתי לנכון לגזור עליו עונש מאסר קצר שירוצה בעבודות שירות, לצד ענישה מרתיעה נוספת.

לפיכך, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

* **20 ימי מאסר בפועל**, שירוצו בעבודות שירות בבית הקשיש בשפרעם, כמפורט בחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות מיום 20.4.15.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עונשו ביום 6.9.15 בשעה 8:00 ביחידת עבודות השירות במתחם משטרת טבריה.

הנאשם מוזהר כי הפרת תנאי עבודות השירות תביא להפסקתן באופן מנהלי וריצוי העונש במאסר של ממש.

* **4 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים**, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתקופה הנ"ל עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה, או סעיף 67 לפקודת התעבורה.

* **פסילה של הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 9 חודשים.**

כפי שעולה מכתב האישום, ועל פי הצהרת הנאשם אין הוא מחזיק רישיון תקף להפקדה.

לפיכך, הפסילה בתיק זה בתוקף מיום הפסילה עד תום ההליכים, כאמור בפרוטוקול מיום 17.6.14, ותחושב מאותו מועד בכפוף לסיום כל פסילה תקפה קודמת שטרם הסתיימה או חושבה.

לתשומת לב הנאשם, חישוב הפסילה בפועל הינו במשרד הרישוי, וכל עוד לא דאג הנאשם לחישובה

וקבלת רישיון נהיגה תקף הנהיגה אסורה עליו, והוא עלול להיחשב כנוהג בזמן פסילה.

* בנסיבות, אינני גוזר על הנאשם קנס. אני מורה לו לחתום על התחייבות כספית על סך 3,500 ₪ להימנע מלבצע עבירות בהן הורשע בתיק זה שנתיים מהיום.

המזכירות תמציא החלטה זו לידי הממונה לעבודות שירות.

זכות ערעור תוך 45 יום, לבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתן היום, 14 במאי 2015, במעמד הנאשם, בא-כוחו עו"ד עודה מטעם הסנגוריה הציבורית וב"כ המאשימה עו"ד מנדלוביץ.